

Vörös Lobogó

Az R. M. P. Arad-városi és rajoni bizottsága, a városi és rajoni néptanács lapja

XII. évfolyam, 3588. szám

1956. szeptember 7. péntek

4 oldal, 20 hant

Magasszínvonalu pártoktatást

Közeledünk az új pártoktatási év megkezdéséhez. Ahogyan azt Pártunk Központi Vezetőségének „A pártpropaganda megújításáról és a szocialista építészeti gyakorlati való kapcsolatának megerősítéséről” nemrég elfogadott határozata megjelöli, a pártoktatási év városban október 1-én, falun pedig október 1-én és november 1-én kezdődik. Pártalapszervezeteknek alaposan ki kell használniuk a hátralevő rövid időt, hogy biztosítsák a pártpropaganda magas színvonalát.

Már eddig is megállapíthatjuk, hogy városunkban és rajonunk területén, sokkal körültekintőbb, alaposabb előkészületi munkálatok előzték meg az új pártoktatási évet, mint az elmúlt években. A propagandisták kiválasztása és kiképzése, a hallgatók besorolása valamely pártoktatási formába, idén figyelemesebb munkával történt. Az előfeltételek tehát megteremtődtek. Most már a pártszervezetek további feladata, hogy helyesen irányítsák a propagandisták tevékenységét.

A pártszervezeteknek és a propagandistáknak egyaránt tudniuk kell, hogy a pártpropaganda főcélja a szocializmus építésének gyakorlati bemutatása, valamint az, hogy segítse a dolgozó tömegeket a párt által eléjük állított feladatok teljesítésében. Most, amikor pártvezetői dolgozó népként a párt II. kongresszusán kidolgozott egyszerű program megvalósításáért küzd, különösen nagy szerepet tölt be az eleven, átütőerejű, a határos propaganda-munka kifejtése.

A pártalapszervezeteknek ez évben még következetesebben kell küzdeniük azért, hogy a pártpropaganda szoros kapcsolatban álljon az élettel, a jelenlegi gazdasági feladatokkal. A propagandamunka gyökeres megújítása azt jelenti, hogy felfegyverezzük a dolgozókat a megoldásra váró gazdasági kérdések ismeretével, megmutassuk nekik a belső erőforrásokat maximális feltárásának útjait, hogy ezáltal fokozzák a munka termelékenységét, rendszeresen csökkentik az önköltséget és állandóan javítják a termék minőségét. Falun pedig a kollektív gazdaságok és a mezőgazdasági társulások eredményeinek népszerűsítésére kell mozgósítani a propagandistákat, mert csak ezáltal győzhetjük meg az egyénileg gazdálkodó dolgozó pa-

rasztokat a nagyüzemi, gépesített szocialista mezőgazdálkodás előnyeiről.

Az új iskolaévben a pártoktatás kiterjed az ipari és a mezőgazdasági technika kérdéseinek tanulmányozására; az eddiginél bővebben foglalkozik a belső pártélet kérdéseivel és egyebekkel. A propagandistának a pártoktatás keretében meg kell ismernie a hallgatókkal a Román Népköztársaság alkotmányát, pártunk lenini politikáját a nemzeti kérdésben; népszerűsíteni kell a szocialista demokrácia felsőbbrendűségét a polgári demokrácia fölött; a párt, a haza iránti forró szeretetre kell nevelnie a dolgozók nagy tömegeit.

A pártpropaganda tartalmának megújítása és a szocialista építész feladataival való még szorosabb összekapcsolása mind az alapszervezet, mind pedig a propagandista legfontosabb feladatát képezi.

A pártszervezeteknek közvetlenül foglalkozniuk, segíteniük kell a propagandistákat az územ, a munkahely sajátos gazdasági kérdéseinek megismerésében, hogy ezáltal az előadások érdekesebbek, tanulságosabbak legyenek, — közelebb kerüljenek a dolgozók előtt álló mindennapi feladatok megismeréséhez.

A pártalapszervezetek bürokráciáját átmegegyezően alaposan az új pártoktatási év megszervezésével kapcsolatos munkájukat. Ugyeljenek arra, hogy a hallgatók felkészültségüknek megfelelő, az őket leginkább érdeklő, hozzájuk legközelebb álló kérdéseket tanulmányozzák az új pártoktatási évben. A pártalapszervezeti bürokrácia e téren kifejtett munkája nemcsak abban áll, hogy kikéri a hallgatók véleményét, hanem abban is, hogy politikai munkával irányítja, s a legmegfelelőbb oktatási formában való részvételt javasolja a hallgatóknak. Készségtelen, hogy a hallgatók óhajait is tekintetbe kell venni. Nem szabad azonban belenyugodniuk abba, hogy egyesek több éven át egy és ugyanazon pártoktatási formában vegyenek részt.

A pártszervezetek és a propagandisták fáradhatatlan munkával biztosítsák a propagandamunka gyökeres megújítását, ami nagymértékben hozzájárul hazánkban a szocializmus felépítése ütemének meggyorsításához, a kommunizmus vezető, élharcos szerepének megerősítéséhez.

Gh. Gheorghiu-Dej és Chivu Stoica elvtársak fogadták az ukrán küldöttség tagjait

Gh. Gheorghiu-Dej elvtárs, a Román Munkáspárt Központi Vezetőségének első titkára és Chivu Stoica elvtárs, a Minisztertanács elnöke, szerdán fogadták az Ukrán SzSzK művészeti és kulturális küldöttségének tagjait: Alekszandr Kornyejcsukot, K. F. Dankevicset, N. M. Uszviyt, N. K. Belogurovot és M. N. Ivanyicijt.

Jelen voltak még L. Răutu és Constanta Crăciun elvtársak. A küldöttség tagjai beszámoltak országunkban szerzett benyomásaikról.

Az eszmecsere meleg, baráti légkörben folyt le.

Fogadás a szovjet nagykövetségen

A. A. Japisev, a Szovjetunió bukaresti rendkívüli és meghatalmazott nagykövete szerdán este fogadásra látta vendégül az ukrán irodalom és művészet dékádja alkalmából országunkban időző ukrán küldöttséget, élén Alekszandr Kornyejcsuk író, akadémikussal, a Szovjetunió Legfelső Szovjetjének képviselőjével, az SzKP Központi Bizottságának tagjával.

Román részről jelen voltak a fogadásra: Gh. Gheorghiu-Dej, Chivu Stoica, Emil Bodnăraş, P. Borilă, I. Chisinevski, Miron Constantinescu, Mogoróş Sándor, L. Răutu, St. Volte, Fazekas János, Vladimir Gheorghiu, dr. C. I. Parhon professzor, akadémikus, Constanta Crăciun, I. Murgulescu akadémikus, Gr. Protesa, Marcel Popescu, P. Niculescu Mizil, Pavel Tugut, Ana Toma, A. Mălnăşan, O. I. Manole, O. Livezeanu, F. Badaran, M. Beniu, Al. Graur, St. S. Nicolau és S. Stoilov akadémikusok; George Georgescu népművész; Boris Caragea, Sabin Drăgoi, Alfred Mendelsohn, Matei Socor és Zeno Vancea, a művészet érdemes mesterei; Maria Filotti és Radu Beligan érdemes művészek, írók, zeneszerzők, művészek, újságírók.

A fogadásra bemutatták a kiev-i stúdiók „Most háromszáz éve” című új filmjét.

A karlsruhei jogtípró ítélet ellen!

A kommunisták erejét nem lehet megtörni

Napról-napra fokozódik felháborodásom a karlsruhei Alkotmánybíróság ítélete miatt. Olvasom a lapokban megjelenő tiltakozó leveleket és tudom, hogy ezek csak elenyésző kis részét alkotják annak a tiltakozáshullámnak, amellyel a világ népei megbélyegzik a Németország Kommunista Pártja ellen hozott gyalázatos ítéletet.

Ismerem az illegális harcot és tudom, hogy a nyugatnémet kommunisták ellenálló erejét sem lehet megtörni. A kommunizmus eszméjét nem tudta kiirtani Hitler sem, a német dolgozók legjobbjai újra és újra felveszik a harcot minden ellen, ami sötét, ami reakciós és ami a népek békés fejlődését akadályozza. Nem sikerül a kommunizmust megtörni! A demokrácia sem, különösen most, amikor a szocializmus világhendzserré vált.

Minden gondolatomban Németország Kommunista Pártja hősi harca mellett állok, mert akárhon is harcolnak a kommunisták, legálisan, vagy törvénytelenül, céljuk a béke, a demokrácia, a szocializmus megteremtése.

A karlsruhei ítéletben a hitleri idők felelevenítésére irányuló törekvést látom és ezért mélyreható felháborodásomat fejezem ki.

Siern Zoltán, az Otjelul kisipari termelődöveket dolgozója

Felelősek vagyunk az új nemzedék jövőjéért

Nem lehetett középkori ítéletekkel gátat vetni a haladásnak, lángelmék elhamvasztásával, nem lehetett új lángelmék születését megakadályozni.

Nem tudja a bonni kormány sem a karlsruhei ítélet előjuttatni Nyugat-Németország haladásellenes embereinek a szabadság iránti érzetét, s hiába próbálja kioltni a nyugatnémetországi anyák szívéből a rettegést gyermekeik jövőjéért, amelyet éppen Németország Kommunista Pártjának betiltásával igyekezik megakadályozni.

Nem tudja a bonni kormány sem a karlsruhei ítélet előjuttatni Nyugat-Németország haladásellenes embereinek a szabadság iránti érzetét, s hiába próbálja kioltni a nyugatnémetországi anyák szívéből a rettegést gyermekeik jövőjéért, amelyet éppen Németország Kommunista Pártjának betiltásával igyekezik megakadályozni.

Teljes szívemből együttérzek mindazokkal, akiket nem hagy közömbösen az új nemzedék biztonságának ügye, akik a nyugatnémetországi kormány népelelőse ocselodékai között egy új, minden eddiginél ördögibb, háborúra való felkészülés szálhatatlan jelét látják.

Ezért tiltakozom minden erőmből Németország Kommunista Pártja betiltása ellen és millióikkal együtt követeltem: helyezték hatályaik kívül a karlsruhei Alkotmánybíróság szegénytelen ítéletét. Németország Kommunista Pártjának továbbra is háborúban kell harcolnia a békeért, a demokráciáért, Németország demokratikus egyesítéséért, a német és minden nemzetbeli ifjúság békés jövőjének biztosításáért.

Schön István, a 3. számú középiskola igazgatója

Erich Mühsam

A meggyilkolt szava

Erich Mühsam 1878-ban született. Az 1914–1918-as imperialista háborúban több németországi íróval együtt bátor harcot folytatott a vérontás és az elnyomás ellen. 1919-ben a bajor forradalmi kormány tagja, — ezért később 5 évi börtönt szenvedett. 1933-ban, a kommunista párt megszüntetése után, gyűjtőtáborba hurcolták s egy esztendő múlva meggyilkolták. A verset a táborból csempészték ki elvtársai.

A sírból szól szavam hozzátok: A per folyik még, gyilkosok! Mert keresni az igazságot, örök jogunk, emberi jog! Ti ősi gőggel így papoltok: „En ur vagyok, a szolga ter!” A bécstől az is előjog S csak urnak van bécstülete A megzúzott mentem én s biztattam hajthatatlanul, legyen szava acélkemény: „Nem vagyok szolga, nem vagy ur!” Tomboltatok ti a haragtól, mert dajkamesét téptem szét: „Nem vagyok ti sem más anyagból S a nép nem szolga, nem cseléd!” Sebzezt a szót... E tettemért Nyakamra lőhért küldtetek... Mit számít egy? E nagy ügyért már rég milliók küzdenek!

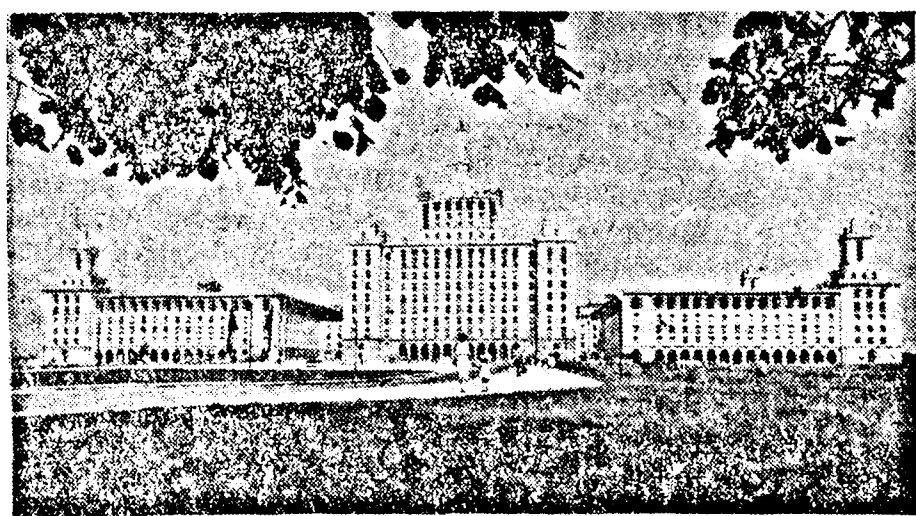
Véremmel, oh, bár eldönthetném osztályom régi, nagy perét, hogy a jog s igazság mérlegén kit illet élet, kit a vég?

Ha a szabadság hajójáról fölös teherként lebukok — Munkám semmi... Élnem is kár volt. Kinek féj: a gyök, nem vagyok?... Am a táplálná öreim mégis a nektek oly gyűlölt magot: úgy tetted igenem én is s dádum azt a pillanatot!

Igy az önkény, a gyilkos jegye Szabadság ébreztője lett! Így nőtem én meg, én — az ember, mert ti erővé tetted! Így lesz halálom pusztulástok s egyben feltámadás nekem. Támadja a régi világot az élőkkel a szellemem. Akkor dől el, ki tesz majd törvényt, ki az, aki felszabadult! A nép-e, vagy tovább az önkény? A jó, vagy pedig a mul? K ezektől nekem halált osztott, de szed utód állott helyemre. Hitet tesz im, egy életföszlött, az életre s a győzelemre!

SZASZ MARTON fordítása

A Scinteia Ház nyomdaipari kombinát

A Scinteia Ház nyomdaipari kombinát nagyszerű épületének munkálatai befejezéshez közelednek. Az építőmunkások már az épület külsejét borító márványlapok elhelyezését fejezik be.

Országszerte jól halad a hus-, tej-, és gyapjubegyűjtés

A beérkezett helyzetjelentések szerint az első, második és harmadik negyedévi kötelező huskvótákat augusztus 31-ig országszerte teljes egészében begyűjtötték. Hunyad tartomány az elmúlt három negyedévben 42,8 százalékkal, Nagyvárad tartomány 41,4 százalékkal, Ploesti tartomány 32,2 százalékkal, Kolozsvár tartomány 26,6 százalékkal, Suceava tartomány 26,5 százalékkal teljesítette a beadási tervet.

Nagyvárad tartomány 10,7 százalékkal több tehénfejlet adott be az előírt kvótánál. A juhtejbeadással Kolozsvár, Hunyad, Nagyvárad és Suceava tartományok járnak az élen.

Nyolc tartomány — köztük Nagybanja, Kolozsvár, Nagyvárad, Hunyad, Suceava és a Magyar Autonóm Tartomány — túlhaladta ideig gyapjubegyűjtési tervét. Az ország többi tartománya 96 százaléknál tart a gyapjubeadással.

A határon

Kezdjük talán itt. Tavaly is jártam a határon: ugyanúgy hajladoztak a kukoricatáblák, zugtak a cséplőgépek a vasut mentén, ugyanolyan hosszú — vagy rövid — volt az út Lőkhöz és Körtös között. Mégis — töprengtem magamban, miért egészen más ez az idej utazás, mint a tavalyi? Aztán valaki megmozdult előttem és hátrával végleg elzárta a kilátást az ablaknál. Ekkor hirtelen felismertem: persze, egy évvel ezelőtt alig voltunk páran a kocsiiban. Most pedig nem is jutott mindenkinél ülőhely. Az ablakhoz pedig alig lehet hozzáférkőzni, mert mindenki feszülten várja a határt. Kissé csalódva fordulnak vissza az ablaktól, amikor a vonat lassan újra megindul. Hiszen itt a határon nincs is semmi különös.

Es valóban: ma már semmi különös nincs abban sem, hogy a szerelvény minden kocsija zsúfolott. Így van ez rendjén. Az egyszerű kukoricatábla láttára sirajvakadóni — örömben van —, az a kisfiú, aki tátozott szíjjal bámul az őrtoronyban figyelő katonára: „Anyu, most már igazán Romániában vagyunk?” és egy elkapott meglegyzés is, valahonnan a vagon tulsó végéből: „Jöjőre pedig Cseh-szlovákiába megyünk” — mindez a dolgok új, az emberek előnyét szolgáló rendje mellett szól. Itt a határon érezni csak, mennyit változott a világ. Most már nyugodtan, a megvalósulás tudatával szöveghetjük határátlépő álmainkat, akár éveket előre.

Vasutépítés

Szászvároshon még sohasem jártam. De ezen a vonalon már utaztam. Igaz, hogy nem így éjjel, amikor a hold szürke fénnyel vonja be a tájat és a hőség még éjjelkor is fullasztó. És akkor nem rögződött bennem egy olyan érdekes éjszakai beszélgetés, mint most. Nagyszerű dolog, hogy vannak olyan emberek, mint Erdélyi mérnök, az éjszakai beszélgetés másik résztvevője. A szőke, fiatal, állatáttermelt mérnök egyforma érdeklődéssel és hozzáértéssel beszél politikáról, sportról és tudományról. Nemrég végezte el az egyetemét.

Baracs Dénes utirajza:

Kürtöstől-Kürtösig

Hiába, a határt átlépni csak ugyanazon a ponton lehet jövet is, menet is. Vagyis, ha Kürtösig át érkezett a külföldi — aki az otthoni békés, közpolgári minőségéből hirtelen ilyen magas, izgalom rangra emelkedett a határátlépés egyszerű ténye folytán — bármire indul, bármilyen tájakat kívánna megtekinteni, csak vissza kell térnie Kürtösigre. Így utaztam én is fél Erdélyen keresztül. Elmondhatom: Kürtöstől Kürtösig hosszú az út, roppant változatos és évről évre érdekesebb. Évről évre... mert azok, akik napról napra elsietnek az épülő házakkal mellett és mérlegelnek a téglaközpontokat, sokszor észre sem veszik, hogyan alakul lassan körülöttük a világ. De annak, aki egy-két éve járt arrafelé, azonnal szembe tűnnek a változások. Márpedig ezen az utazáson majdnem mindenütt ismerős városokat, rég nem látott folyókat, dombokat és embereket üdvözölhettem. Sokszor első látásra minden a régi — de ha figyelmeztetést próbálsz vizsgálni, kiderül, hogy sokminden megváltozott. Meghozta úgy, hogy az addig kopár dombokat bevetették gabonával, a városok megszépültek, az emberek élete pedig könnyebb lett.

Amíg Bukarestben volt, valami egészen újfajta betonelemmel kísérte az utat és végül olyan egyenlethez jutott el, amelyet a híres „gondolkodó gép” is csak egy hónap alatt tudna megoldani. Először kellett kezdeni az egészet. O el is kezdte újból. Csakhat közben idehelyezték a szászvárosi építkezéshez. Ezért kissé elkeseredett. De itt is tud örülni. Itt a vasutépítésnél szerettek néha vigasztalni az újonnan lefektetett sínpródokon. Tudom, hogy ezt én csináltam, ez az én munkám.

A szakasz építészvezetőjét, Gáspár mérnököt már régebből ismerem. Ő sokmindenben éppen ellenkező Erdélyinek, akielőttem dolgozik. Főleg abban, hogy már „örög mérnök” s a vasut és az építés szerelmese. 1945 óta Romániának csaknem minden nagyobb vasutépítkezésénél dolgozott, hidaikat és viaduktókat épített, alagutakat fúrt, óriási töltéseket emelt és ha kellett, elatricskátatott egész hegyeket a sínek újból. Nem lehet valahová úgy, hogy ne akadna ismerősökre. Mai munkatársai is régi ismerősei: együtt dolgoztak, hol ennél, hol annál az építkezésnél.

— Ez itt egy aránylag könnyű munka — magyarázza — különböző technikái nehézségeink nincsenek. A vasuti vágányok lefektetése sűrűs és közben éjjelnappal haladnak a vonatok. Ezért is kell építkeznünk.

Delután bejárjuk a munkahelyet. A lippai szerkesztés úgy hordják a földet, megállás nélkül, akár a hangyák. A Kolozsvár-környéki pályamunkások lassan tűnő, de mégis gyors munkával fektetik a síneket — a sínek rögzítését gépsítként. Az ácsok Szilágyi-tartományból jöttek, a kukibok ismét máshonnan.

Vár a gyárkémények fölött

Az hittem Vajdahunyadon ismerősre találok: A vár azonban egyáltalán nem hasonlított a budapesti városképben lévőhöz. Ekkor még nem tudtam azt, hogy Gerő László, a legkiválóbb magyar városkérő egyik könyvében a városok építésművészt a hamisítványoknak nevezi.

Visszont az igazi — csodálatos. Szűk, sáros utcákban át kapaszkodunk Hunyadi János hajdani fellegvár felé. Sötét volt az ég, szemerkélt az eső, s az egyik torony csúcsáról hamar egykedűséggel pillantott le ránk a fekete vitéz.

A Cserna-patakon átívelő felőrhídon cseppet sem történelmi, teherautó berreg, nyomokban talicskások szaladnak. Mész és téglahalmok, cölöptéptvények mindenfelé. Még itt is építkeznek. Restaurálják a várat. Talán ezért olyan komor a fekete vitéz: megzavarták évszázados nyugalmát.

Járjuk a folyócskát, felkapaszkodunk a lépcsőkhöz. Egy fiatal, halkszavú lány magyaráz: Cosma Maria, a vár őrnéke leánya. Itt nőtt fel, a megkövült történelem vette körül. Úgy beszél Szilágyi Erzsébetről, Hunyadi Mátyásról és a Bethlen-családról, mint más ember személyes ismerőseiről. Tudja a legendákat — a vár minden részéhez csodálatos események, történetek kapcsolódnak —, de azonnal hozzá is teszi mindegyikhez: ez azonban nem igazolták a kutatások.

Jártunk Szilágyi Erzsébet egykori házánál is. A színes üvegmosaikos ablakon túl — amelyen egykor az anyakirálynő tekintett ki — most kohóőrök emelkednek, gyárkémények ontják a füstöt. Az élet a magas várból odaköltözött az ipari városba. Ez itt a múlt, az ott a jelen.

Különböz, mint látható, a jelennek is sokat számít a múlt: a Román Népköztársaság kormányja idén 3,6 millió lejt irányzott elő a vár restaurálására. Velescu történelvész professzor, aki a nagy munka előkészítése céljából Budapesten is járt, készségesen tájékoztat a részletek felől. A munkát nemrég kezdték meg a nádorfehérvári győzelem 500. évfordulójának tiszteletére és két év múlva fejezik be. Nem törekszenek az eredeti vár rekonstrukciójára: meghagyják mindazt, amit hozzáidóztak a századok során. Csak a megrongálódott részeket állítják helyre. Nehéz munka ez. „Minden sarok külön probléma — mondja Velescu professzor — nem tudhatjuk, mi igaz a szájhagyományból, mi nem. Nekünk magunknak kell eldöntenünk”. Egy azonban nem vitás: a várat annyira féltve őrzötték, hogy most végre helyreállt.

Szuez az érdeklődés homlokerében

Folytatódnak a megbeszélések Nasszer és az „ötös bizottság” tagjai között

KAIRO. (Agerpres.)

Gamal Abdel Nasszer, egyiptomi köztársasági elnök szeptember 4-én harmadszor találkozott az ötös bizottság tagjaival. Egyiptomi részről a tanácskozáson jelen volt Fawzi külügyminiszter és Ali Sabri, az elnökségi kancellária főnöke.

A tanácskozás befejezése után

„Kinek az érdekeit képviselik a francia szocialisták a szuezi kérdésben?”

— A Pravda cikke —

MOSZKVA. (Agerpres.)

A Pravda szeptember 5-i számában Szemleirő aláírással cikk jelent meg a következő címmel: „Kinek az érdekeit képviselik a francia szocialisták a szuezi kérdésben?”

A világ közvéleményének legkülönbözőbb rétegei azt óhajtják, hogy a szuezi kérdés békés eszközökkel, tárgyalások útján rendeződjék. A békeszerzők népeknek ez az óhajja kifejezésre jutott a szuezi kérdésben megtartott londoni értekezleten is — írja a Pravda a többi között.

Ennek ellenére a sajtó naponta beszámol arról, hogy az angol haditengerészeti flotta összpontosítása tovább folyik a Földközi-tengeren s hogy a francia kormány kiterjeszti katonai intézkedéseit.

A francia kormány legutóbbi csapatait vezényelt Ciprusra.

Felvetődik a kérdés, milyen álláspontot képviselnek a francia szocialisták a francia kormány katonai intézkedéseivel kapcsolatban? Hiszen Franciaországban a szocialista párt van kormányon s a ország politikai irányzata nagymértékben ennek a pártnak az álláspontjától függ.

Szembeszökő mindenekelőtt az, hogy a francia szocialista sajtó nyíltan ellenséges hangnemből ír Egyiptomról.

A Populaire de Paris, a szocialista párt központi lapja például július 28-i számában kimondta, hogy a Szezi-csatorna államviszársa „a világ békét fenyegeti”. Ezt a nyilatkozatot semmivel sem indokolt szándékos provokáló kísérletnek kell minősíteni, amelynek célja a katonai riadókészültség beharangozása. Ez ember azt hinné, hangulatozása a cikk a továbbiakban, hogy elsősorban a szocialistáknak, akiknek a programja előírja a szuezi csatorna államviszársára vonatkozó intézkedéseket, tudniuk kellene, hogy a Szezi Részvénysársaság államviszársára Egyiptom békés, az egyiptomi állam szuverén joga.

A Populaire de Paris azonban még ma is azt állítja, hogy a béke érdekében el kell venni Egyiptomtól a Szezi-csatornát és nemzetközi szervezettel kell alakítani.

Magától értetődik, hogy senki sem

Menzies ausztráliai miniszterelnök, az ötös bizottság elnöke kijelentette az újságíróknak, hogy a tárgyalások még mindig kezdeti szakaszuknál tartanak. Menzies nem volt hajlandó nyilatkozni arról, hogy miről tárgyaltak. Bejelentette, hogy az ötös bizottság legközelebb szeptember 5-én este találkozik Nasszer elnökkel.

tudja bebizonyítani annak a képtelen elgondolásnak a helyességét, hogy Anglia, Franciaország és a csatorna használat többi ország jogos érdekei csorbat szenvednek amiatt, hogy Egyiptom, mint szuverén állam, az egész világ előtt kötelezettséget vállal a szabad hajózás biztosítására a birtokában levő csatornán.

A szuezi kérdés jelenlegi állása azt bizonyítja, hogy ezt a problémát békés úton meg lehet és meg kell oldani. Nem kétséges, hogy olyan békés megoldásról van szó, amely egyaránt biztosítja Egyiptom szuverén jogának reális tiszteletben tartását és a nemzetközi kereskedelem érdekeit, minthogy a nemzetközi kereskedelemnek szüksége van erre a vízi útra.

A reakció azonban mindenféle kísérletet tesz, hogy a szuezi kérdést erőszakos eszközökkel oldja meg, ürügyet keres arra, hogy fegyveres erőhöz folyamodjék és kihozzabansza a háborút Egyiptom ellen. Ezért buzdítanak ezek a reakciós körök „az erős kéz” politikájára a keleti népekkel szemben.

Mit tesznek ilyen körülmények között a francia szocialista párt vezetői? Vajon arról beszélnek-e, hogy meg kell találni a szuezi kérdés békés megoldásához vezető utat kölcsönösen elfogadható alapon, tárgyalások útján? Nem, erről mélyen hallgatnak.

A párt számos vezető tagja azt állítja, hogy ma Franciaországra nézve az volna a legfőbb veszély, ha „gyengeségről lenne tanuság” a szuezi kérdésben. Ezekből a nyilatkozatokból egyetlen tanulság adódik: a francia szocialista párt a szuezi kérdésben az erőpolitika álláspontjára helyezkedik.

Vajon ezek a tények, nem rejtik-e

magukban azt a veszélyt, hogy a francia szocialista párt ezt a politikát követve, a francia és angol imperialista körök fegyveres, azoknak a milliommoknak a székértőlőjává válik, amelyek a Szezi-csatorna kérdésében az Egyiptom elleni kampányt vezetik, s elutasítják azokat a törekvéseket, hogy a szuezi kérdést békés úton, kölcsönösen elfogadható alapon kell megoldani?

Sziria elnökének nyilatkozata

KAIRO. Az Agerpres külföldi tudósítója jelenti:

Kairóban különösen mély benyomást keltettek az arab államok Egyiptommal való szolidaritásának újabb megnyilvánulásai, amelyekkel méltó választ adtak egyes nyugati politikusok céltáblas nyilatkozataira.

Kuaiti, Sziria elnöke a homsi katonai akadémián végzett növendékek előtt tartott beszédében — a többi között — kijelentette, hogy Sziria minden tőle telhető erőfeszítést megtesz Egyiptom jogainak megvédése érdekében.

Ülést tartott az Atlanti Tanács

PARIZS. (Agerpres.)

Az atlanti szövetség állandó tanácsa szeptember 5-én ülést tartott a párizsi Chaillot-palotában. Az ülésen — a NATO tagállamok állandó képviselőin kívül — részt vesznek Anglia, Franciaország, Kanada, Belgium külügyminiszterei és a Német Szövetségi Köztársaság külügyi államtitkára.

A szuezi kérdés megvitatásának összehívott ülésével kapcsolatban a France Presse hírtünyeiség hirtárgyarázója kiemeli az ülés „rendkívüli jellegét”. Ismeretes, hogy az atlanti paktum 15 tagállamából csak 10 vett részt a Szezi-csatorna kérdésében megtartott londoni értekezleten. Négy országot — Kanadát, Belgiumot, Luxemburgot és Izlandot — nem hívták meg, Görögországot pedig visszautasította a meghívást.

A nyugati sajtóügynökségek hangszólózzák: a NATO-tanács mostani ülésének az a célja, hogy tudomására hozzák a londoni értekezleten nem képviselt országoknak az értekezlet határozatait s hogy — fűzi hozzá a France Presse — beszámoljanak „a legutóbbi angol és francia földközi-tengeri katonai intézkedésekről”.

Az ülés napirendjére vonatkozólag, a Paris Presse l'Intransigeant című lap hangsúlyozza, hogy „a szuezi probléma megvitatása valóságos próbaköve az atlanti együttműködésnek”.

A francia sajtó arról is beszámol, hogy Walter George szenátor, Eisenhower elnök külön megbízottja az atlanti tanácsnál, egy amerikai hajó fedélzetén utazva van Európa felé. „George szenátor — írja a Paris Presse l'Intransigeant — Londonban találkozni fog Eden miniszterelnökkel, majd Párizsba utazik, ahol szeptember 10-én részt vesz a NATO egyik ülésén. A szenátor ezután Nyugat-Németországba és Olaszországba utazik”.

hogy a Szezi-csatorna kérdésének megvitatása során nem folyamodnak erőszakhoz.

Az Al Gumburria megállapítja, hogy a nyugati hatalmak minden propagandájuk ellenére sem tudták rábírni a világ közvéleményét arra, hogy elfogadják az Egyiptommal szembeni erőszak alkalmazásának eszméjét. Hasonlóképpen kudarcot

vallozt a nyugati hatalmaknak az a próbálkozása, hogy ellentétet szítsanak az arab országok között, amelyek felismerik, hogy a nyugati hatalmak nemcsak arra törekednek, hogy ismét megkaparintsák a Szezi-csatornát, hanem hogy kiterjesszék teljes uralmukat a kölsajforrásokban gazdag középkeleti arab területek fölött.

keppen nagy lármát csap a csatorna ügyvezetőségének szolgálatában álló külföldi révkalauzok kérdése körül. Mint ismeretes, az angol és francia kormánykörök arra akarják rávenni a csatorna szolgálatában álló alati-valókat, hogy hagyják el szolgálati helyüket. Egyes jobboldali lapok elismerve, hogy a világ közvéleménye elléli ezeket a módszereket, úgy próbálják feltüntetni, mintha az angol és francia révkalauzok „elviselhetetlen feltételek” mellett dolgoznának.

Egyes, realisabb álláspontot elfoglaló lapok helytelenítik ezeket a provokációs megnyilvánulásokat. A Manchester Guardian című lap szeptember 5-i számában közli, K. Ziliacus, laburista képviselő levélét. Ziliacus elléli az ENSZ alapokmányával ellentétben álló katonai kényszerítőket és követeli a parlament azonnali összehívását a Szezi-csatorna kérdésének megvitatása céljából.

„Ma sokkal inkább, mint valaha, szükség van a munkásosztály, mindenek előtt a németországi munkások akcióegységére”

A Szovjet Szakszervezetek Központi Tanácsának nyilatkozata

MOSZKVA. (Agerpres.) — TASZSZ.

A Szovjet Szakszervezetek Központi Tanácsa nyilatkozatot adott ki Németország (Kommunista Pártjának betiltásával kapcsolatban).

A szovjet szakszervezetek több milliós tagsága mely felháborodással fogadta a nyugat-német hatóságok határozatát Németország Kommunista Pártjának betiltásáról — hangzik a nyilatkozat. — Ez az önkényes, népelesen tett, a dolgozók demokratikus szabadságjogainak lábbal tiprása általános megítélőzést keltett.

A Szovjetunió dolgozói, éppúgy, mint az egész világ demokratikus közvéleménye, a dolgozók szabadságjogai ellen irányuló nyílt fasiszta támadás kezdetét látja a nyugat-német reakció e lépésében. Támadás ez a munkásosztály szervezetei ellen, amelyek ellitlik a Német Szövetségi Köztársaság remilitarizálásának és a fasiszmus feltámasztásának politikáját.

A világ dolgozói nagyon jól emlékeznek rá, hogy

Németország Kommunista Pártjának 1933-ban, a hitleri fasiszmus által történt betiltása után a szociáldemokrata párt és a szakszervezetek felosztása, a fasiszta reakció tébolya következett.

Ma sokkal inkább, mint valaha, szükség van a munkásosztály és mindenekelőtt a németországi munkások akcióegységére, hogy megakadályozzák hasonló események megismétlődését.

A Szovjetunió dolgozói a világ demokratikus közvéleményének tiltakozó szavához csatlakozva, mélyéges meggyőződéssel vallják, hogy a nyugat-németországi munkásosztály összes szervezetei, köztük a szakszervezetek is, amelyeknek oly gazdag harci tapasztalatai vannak a munkások érdekeinek védelmében, egyéseg felépítésükkel méltó választ adnak a nyugat-német reakció önkényeskedésére és megvédelmezik a Német Szövetségi Köztársaság munkásosztályának demokratikus szabadságjogait.

A Szovjet Szakszervezetek Központi Tanácsa

K. J. Vorosilov fogadta Tájiöld moszkvai nagykövétét

MOSZKVA. (Agerpres.) — A

TASZSZ jelenti:

K. J. Vorosilov, a Szovjetunió Legfelső Tanácsa Elnökségének elnöke fogadta a Kremlben Síd Szreszaputna, Tájiöld moszkvai rendkívüli és meghatalmazott nagykövétét, aki átnyújtotta megbízólevelét. A nagykövet kíséretében volt M. Szrinaganand és T.

Manaszosuang a nagykövetség két attaséja, akiket a nagykövet bemutatott K. J. Vorosilovnak.

A megbízólevelét átnyújtásánál jelen voltak N. T. Fedorenko, a Szovjetunió külügyminiszterének helyettese, N. K. Kozlov, a Szovjetunió Legfelső Tanácsa Elnöksége Irodájának vezetője, F. F. Moloskov, a Szovjet-

unió külügyminisztériumának főtanácsadója, F. P. Dolja, a Szovjetunió külügyminisztériuma délkeletázsiai osztályának helyettes vezetője.

K. J. Vorosilov és S. S. Szreszaputna beszédet mondtak.

A megbízólevelét átnyújtása után K. J. Vorosilov elbeszélgetett a nagykövettel.

A Koreai Munkapárt Központi Bizottságának plenáris ülése

FENJIAN. (Agerpres.)

Mint a Koreai Központi Távirati Iroda jelenti, a Koreai Munkapárt Központi Bizottsága augusztus 30-án és 31-én plenáris ülést tartott. Az ülésen két problémával foglalkoztak: 1. Beszámoló a Koreai NDK kormánykötődének a testvéri országokban tett látogatásairól és a párt egyes feladatai. 2. A lakosság egészségvédelmének megjavítása.

Az első ponttal kapcsolatban felolvasott Kim Ir Szen, a Koreai Munkapárt KB elnöke.

A plenáris ülés résztvevői jóváhagyták a koreai kormánykötődének a Szovjetunióban és a népi demokratikus országokban tett látogatásáról szóló beszámolóját.

A plenáris ülés kimondta a pártvezetés lenini elvi szigorú tiszteletben tartásának, valamint a párt egy-

sége megszilárdításának szükségességét.

A napirend második pontjának megvitatása során felszólalt Pak Kim Cser, a Koreai Munkapárt KB alelnöke.

A plenáris ülés határozatokat hozott a megvitatott kérdésekkel kapcsolatban, majd megvitatott egyes szervezeti problémákat.

A japán kormány ülése

— Sigemicu beszámolt a szovjet-japán tárgyalásokról —

TOKIO. (Agerpres.)

Mint a Japán lapok közlik, a japán kormány szeptember 4-én ülést tartott. Az ülésen Sigemicu külügyminiszter beszámolt a japán-szovjet tárgyalásokról. A japán kabinet megvitatja azt is, hogy Hatoyama miniszterelnök esetleg ellátogat a Szovjetunióba. Jutaro Nemoto, a kabinet titkárságának főnöke kijelentette az újságíróknak, hogy a miniszterek helyeslik a miniszterelnök moszkvai utazásának tervét.

A Kido Tusin japán hírtünyeiség szerint Sigemicu külügyminiszter zárt ülésen számolt be a liberális-demokrata párt vezetőinek a szovjet-japán tárgyalásokról.

A Szezi-csatorna ügyében nemrég megtartott londoni értekezlet alkalmából Dulles amerikai külügyminiszter felhívta Sigemicu figyelmét arra, hogy ha Japán elismeri a Szovjetunió felségjogait a Kenasirizsima és

Ihuru-szigetekre, akkor az USA meg fogja szállni a Ryukyu-szigeteket. Sajtóügynökségek kiemelik, hogy a liberális-demokrata párt kebelében kebleben alakult ki a szovjet tárgyalásokról. A párt vezetőinek többsége azt óhajtja, hogy Hatoyama utazzék a Szovjetunióba és vegye dűlőre a megkezdett szovjet-japán tárgyalásokat. A Josida vezette amerikai osoport el akarja gáncsolni Hatoyama moszkvai utazását.

A brit szakszervezetek 88. kongresszusának munkálatai

BRIGHTON. (Agerpres.) — A

TASZSZ külföldi tudósítója jelenti: A brit szakszervezetek 88. kongresszusának szeptember 5-i ülésén az igazolóbizottság elnöke bejelentette, hogy a Szovjetunió Szakszervezetek Központi Tanácsa üdvözlő

táviratot intézett a kongresszushoz. A küldötték hosszas tapsal fogadták a közlést. Az igazoló bizottság elnöke hangsúlyozta, hogy választávirat köldüknek a Szovjet Szakszervezetek Központi Tanácsának.

A délelőtti ülésen az angol iskolák

helyzetét és a műszaki káderek nevelésének kérdését vették meg.

Ugyanakkor a szeptember 6-i délelőtti ülésen megvitatott Anglia gazdasági helyzetét és a szakszervezeteknek a bérekkel kapcsolatos politikáját.

Tűz egy francia atomközpontban

PARIZS. (Agerpres.)

Mint a France Presse hírtünyeiség jelenti, a Párizs közelében lévő chailloni atomközpontban szeptember 4-én tűzvész tört ki, amely másfél óráig tartott. A tűz eloltására 8 tűzoltó csoport vonult ki.

—O—

L. M. Kaganovicsof kinevezték a Szovjetunió építőanyagipari miniszterévé

MOSZKVA. (Agerpres.) TASZSZ. A Szovjetunió Legfelső Szovjetjének Elnöksége Lazar Mojszejevics Kaganovicsof a Szovjetunió Minisztertanácsának első alelnökét építőanyagipari miniszterévé nevezte ki.

—O—

Áfadták a Lengyel Népköztársaságnak a Szovjetunióban őrzött műkincseit

LENINGRAD. (Agerpres.)

Mint a Pravda jelenti, a Szovjetunió Minisztertanácsának határozata értelmében, szeptember 3-án, Leningrádban átadták a Lengyel Népköztársaság kormányának a lengyel múzeumok tulajdonát képező képművészeti és iparművészeti alkotásokat. Az értékes művészeti tárgyakat a hitleristák rabolták el Lengyelországból 1939—1944 között, s a szovjet hadsereg mentette meg őket a Németország területén folytatott harcok idején.

A tuniszi munkásmozgalom sikere az egységért folyó harcban

PARIZS. (Agerpres.)

Sajtóértesülések kiténik, hogy a tuniszi Szakszervezetek Általános Szövetsége elhatározta, fuzionál a tuniszi Munkások Általános Szövetségével.

Ezzel kapcsolatban az l'Humanité közli Louis Saillantnak, a Szakszervezetek Világosvetsége főtákarának táviratát, amelyet a tuniszi Szakszervezetek Általános Szövetségéhez

intézett. A távirat többek között hangsúlyozza: a Szakszervezetek Világosvetsége annak a meggyőződésének ad kifejezést, hogy a Tuniszi Egyesült Szakszervezetek Szövetsége keretében a különböző meggyőződésű dolgozók között szoros baráti együttműködés szülessen. Ily módon létrejön majd a szakszervezeti demokrácián nyugvó megbont-hatatlan egység a városi és falusi dolgozók között.

Afganisztán is támogatja Egyiptomot

KAIRO. (Agerpres.)

Sajtóértesülések szerint Szalah El Din Szajluki, Afganisztán kairói nagykövete szeptember 4-én átadta Kalek Haaszumának, az Arab Liga főtákarának Zaher afganisztáni király levelét. A levélben — amelynek szövegét ezerről az összes kairói lapok közölték — Afganisztán királya bejelenti, hogy támogatja Egyiptom al-

láspontját és jogait a Szezi-csatorna kérdésében.

Az üzenet egyebek között így hangzik: „A Szezi-csatorna Egyiptom területének elidegeníthetetlen része és az egyiptomi népet illeti meg. Egyiptom nem kívül egyetlen országnak sincsen joga ahhoz, hogy a Szezi-csatornát ellenőrizze”.

Kiállítás a Szolnoki Művésztelep festőinek alkotásai ből

Az anadi Kultúrpalotában lévő Történelmi Múzeumban kiállítás nyílt a szolnoki művésztelep festőinek alkotásai ből. A kiállítás, az 1848

—49-es forradalmi múzeum, a régészeti osztály és a képtár megtekinthető vasárnap, kedden és pénteken 10—13 és 17—20 óra között.

Ma filmszínházainkban

Dózsa György szeptember 10-ig: GABOR DIÁK. Előadások: 3.30, 5.30, 7.30, és 9.30 órák. Nicolae Balcescu: szeptember 9-ig: GABOR DIÁK. Előadások: 3.30, 5.30, 7.30 és 9 órák. Herbák János: szeptember 9-ig: SÖTET FOLYÓ. I. L. Caragiale: szeptember 9-ig: TOLEDÓI SZERELMESEK. Ifjú-sági: szeptember 9-ig: MA ESTE

MINDEN VEGETER. Solidaritatea (Gáj): szeptember 9-ig: ISMERETLEN NO A TAXIBAN. Maxim Gorkij (Mikela) szeptember 9-ig: ALI BABA ES A NEGYVEN RABLO. December 30: szeptember 8—9-ig: SZITAKOTO. Ilie Pintilie (Gradiste) CFR: szeptember 9-ig: BELA MI.